

καὶ ἂν ἐθέλασιν εὐρεθεῖ, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται εἰς πᾶσσα ντάνω καὶ ἡντερέσω. Καὶ
 δια τοῦ παρόντος γραμμάτου κωμπερμάρους(ιν) ὅλλα τὰ ἀνωθ(εν) γεγραμμ(ένα) εἰς
 πέναν (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 15, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τοῦ [[μερίδος
 ὁποῦ στέργει καὶ]] στέργοντος τὰ παρόντα γεγραμμ(ένα), καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι
 καὶ ἀξιοπίστοις μαρ(τύροις), τὸν εὐγενέστατον ἄρχον μισερ Ἀντώνιον Τακορῶνια 25
 τοῦ ποταὶ μισερ Μαρκουλή, μαῖστρο Νικολὸς Ἀκριβὸς, κὺρ Λινάρδω Συριανὸς. —

37

26 Ὀκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόμ(ατι) Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
 βρίῳ κς'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτι τῆς κερα Μαρί(ας) θυγατρὸς
 τοῦ ποταὶ Γεωργ(ίου) τῆς Παβλοῖς, πουλησίαν δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον κάμνη
 παροῦσσα (καὶ) πρεζέντε ἡ ἀνωθ(εν) κερα Μαρία παροῦσσα καὶ θεληματικὴ τῆς ἀδελφῆς
 τῆς τῆς Καλλῆς, ἡγου πρὸς τὸν ἀξάδελφόν τ(ης) τὸν κὺρ Γεώργ(ιον) Τουροῦ, πρὸς 5
 τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις αὐτοῦ (καὶ) ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓνα σπίτ(ι), ὁποῦ ἔχει
 ἀπὸ γονικόν τῆς εἰς ταῖς Ἐγκαραῖς, εἰς χωρίον τὸ λεγόμενον Ἀχαψη, πλησί(ων)
 τοῦ Μόσχου Παρμπέρι. Ὅμοίως καὶ εἰς ἓνα κωμάτι χωράφην, ὁποῦ ἔχει ἐκεῖ εἰς τὸ
 μέρος τῆς Ἀχαψης, ὀνόματι Κοπριά, πλησίων τοῦ μαῖστρο Ἰω(άννη) τοῦ Ντομ(έγου)
 καὶ τοῦ κὺρ Ἰω(άννη) Ραμοῦντου τοῦ λεγομ(ένου) Γλινου. Καὶ κονσενιάρη τοῦ τα, ἔτει 10
 τὸ σπίτι ὡς ἂν καὶ τὸ χωράφην, ἀπὸ τ(ήν) σήμερον, καθὼς εὐρίσκονται μετὸ τέλ(ος)
 τοῦ σπιτίου σολ(δία) (νούμερο) 5 τοῦ μισερ Τζουάνε Κάλμπου (καὶ) μετὴν ἐντρητίαν
 τοῦ χωραφίου τοῦ μοναστηρίου τοῦ Φοτοδῶτι καὶ με χαράτζην ἄσπρα ἀργυρὰ (νού-
 μερο) 2, ἡγου καὶ μετὰ πασσῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Τὰ ὁποῖα τοῦ τὰ πούλη
 καὶ τὰ δίο, ἡγουν τὸ σπίτι καὶ τὸ χωράφην, δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) [[(νούμερο) 3 ὕ]] (νού- 15
 μερο) 5 καὶ σολ(δία) (νούμερο) $22\frac{1}{2}$, πρὸς 223 σολ(δία) τὸ καθῆν, ἡγ(ουν) δουκ(άτα)
 πέντ(ε) καὶ σολ(δία) ἦκωσι δίο ἡμυσι. Τὰ ὁποῖα δουκ(άτα) καὶ τὰ σολ(δία) κράζετε πρε-
 ζέντ(ε) ἡ ἀνωθ(εν) πούλύτρ(α) κωτέντ(α), πληρωμ(ένη), σατζηφάδα. Πλὴν δὲ ἀπὸ τὴν
 σήμερον ἡμέρα δίδει ἡ κερα Μαρία τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) μαζοὶ μετὴν ἀδελφὴν τ(ης) τὴν
 Καλλὴν ἀπλαναοῦτωρητὰ εἰς τὰ παρόντ(α) γεγραμμ(ένα), νὰ εἶναι κύριος, νικοκύριος, 20
 νὰ τα τρώγ(ει), νὰ τὰ γαλδέρει καὶ νὰ τὰ ἔχει τῆς ἐξουσίας τ(ου) αὐτὸς καὶ οἱ κλη-
 ρονόμοι του, πούλῃσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πληρόνωντ(α) ἥτι ἐνε κρατιμ(ένος).
 Καὶ πολάκις ἡθέλ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ γυρεῦσι δικαιώματα εἰς αὐτὰ, ὁμπληγάρουν-
 ται αὐταῖς οἱ δίο ἀδελφαῖς, ἡ Μαρία καὶ ἡ Καλλὴ αὐταῖς καὶ τὰ καλλὰ των, στάμ-
 πελ(ε) μόμπηλ(ε), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰπηλογοῦντ(αι) τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) καὶ 25
 τῶν διαδόχων του εἰς πᾶσα ἐναντίον (καὶ) νὰ τοῖς μαντινῆρουν (καὶ) εἰς πᾶσσα κρίση.
 Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θέλους(ιν) [τὰ δίο] μέροι νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς

πέναν (υπέρπυρα) 35, τὰ ἡμουσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡ[μουσι τῆς μερίδος], ὅπου στέρ-
γει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροισ) κύρ Κωνσταντῇ [
30], κύρ Ἰω(άννης) ὁ Κήναρης.

38

14 Ὀκτωβρίου 1540

f. <στ>^r

Κοπιαρησμένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
βρίῳ ιδ'. Εἰς τὸ Ἐξώπουργον τοῦ μ(εγάλου) Ἡλιοῦ Κάστρου Ναξ(ίας). Ἐπειδὴ οὐδεὶς
τῶν ἀν(θρώπ)ων εἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ, καὶ τούτῳ κατὰ νοῦν βαλλὼν ἐγὼ Γεώργιος
5 ὁ κτίστης ὁ ἐπικαλούμ(ενος) Τζαγκαρέ(λος), ὁ ἐκ τοῦ Κάστρου Χανδάκου Κρήτης, ὁ εὐρι-
σκόμ(ενος) εἰς Ναξίαν, παρόντος, ἀσθενῆς μὲν ὢν τῷ σώματι, ὑγιῆς δὲ τῷ νῷ, καὶ
φρενίματι (καὶ) τὰς λοιπὰς μου αἰσθήσεως, προλαβὼν τὴν ἀονρίαν τοῦ πικρωττάτου θανά-
του προσεκάλεσα τόνδε τὸν ὑπόγραφον νοτάριον τῆς ἐκγλαμπροττάτης μας αὐθεντίας
νύσσου Νάξου Πανταλέωντα τῷ Μηνιάτει, ἵνα δια τῆς τούτου γραφῆς διαθήσομε
10 ὥσα εὐρίσκομε ἔχειν τε εἰς τῷ νυσσῇ τῆς Κρήτης. Καὶ πρῶτον πάντων θέλω, ἵνα
ἔσται κωμεσάριος καὶ τοποτηριτῆς μου ὁ μισερ Νικολῶ Βενετάντος τζενεράλμέντ(ε),
ἔτεις ἀψέντε ὡσσάν καὶ πρεζέντ(ε), ὡσσάν τὸ ἴδιόν μου κορμὴ. Ἀφίνω τῆς ἀδελ-
φῆς μου τῆς Μαρίας ἡτι ἀρα καὶ ἀν αφεντεύω εἰς τὸ νυσσῇ τῆς Κρήτης, ἔτεις
στάμπελ(ε) ὡσσὰ μόμπελ(ε), νὰ τὰ τρώγει καὶ νὰ τὰ γαλδέρει καλλὰ κοντετζιο-
15 νάδα ἕως τέλοις τῆς ζωῆς αὐτῆς. Καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της θέλω νὰ παγένη
τὸ ἀργαστήρι μου καὶ ἡ κάμερά μου, τὸ ἀνώγ(ιν), εἰς τὸν μ(έγαν) Γεώργιον
τὸν λεγόμενον) Μόσκον, εἰς τὴν ἐνορία μας, ὁ δια ψυχικὴν μου σ(ωτηρίαν) μετὰ
τῶν γοναίων μου. Νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, νὰ μηδὲν ὑμποροῦ ποταὶ νὰ
πουληθοῦ, ἡμεὶ ὁ ἱερεὺς, ὅπου λατρεύει τὴν μονὴν ταύτην, νὰ τα τρώγει (καὶ) νὰ
20 μὰς μνημονεύει. Αὐτομοίως καὶ τὸ σπίτ(ι) τὸ κατώγιον, ὅπου ἔχω εἰς τὸ πλάγην τοῦ
ἀνωθ(εν) ἀργαστηρίου, ὅπου εἶναι ἡ πόρτα τοῦ ἀντίκρι τῆς τραμουντάνας, νὰ παγένη
καὶ αὐτῷ μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὸν μ(έγαν) Γεώργιον τὸν Κατεργάρι,
ὅπου εἶναι ὁ π(ατέρ)ας μου θαμ(ένος), ὁ δια τὴν ψυχὴν αὐτουνοῦ καὶ τῆς ἐδικῆς μου
να γρικάται καὶ αὐτῷ καλλὰ κοντετζιονάδω, ὡσπερ καὶ τὰ ἀνωθ(εν). Τὸ ἀμπέλη
25 μου τὸ μοσκάτω, ὅπου ἔχω εἰς τοῦ Φουσκαρὶ τὸν τόπον, κάτω εἰς ταῖς Βουρλίαις,
μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς νὰπομένει καὶ αὐτῷ διὰ ψυχικὴν μου σ(ωτη)ρίαν εἰς τὸν
μ(έγαν) Ἰω(άννη) τὸν Θεολόγον τοῦ Παπαρμάκι, νὰ μὴν ὑμπορεῖ καὶ αὐτῷ νὰ
πουλιθῇ, ἡμεὶ νὰ τὸ τρώγει (καὶ) αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ να με μνημο-
νεύει. Ἀκόμει καὶ τὸ ἀμπέλην, ὅπου ἔχω εἰς τὸν τόπον τοῦ μισερ Νικολοῦ Βενε-
30 τάντου τοῦ ἀνωθ(εν) γεγραμμένου μου κουμέσου, θέλω ἀποθανώντα τῆς ἀδελφῆς μου,
νὰπομένει τοῦ ἀνωθ(εν) μισερ Νικολοῦ Βενετάντου, ὡς καλλός μου φίλος, ὅπου ἤτωναι

